

Ansgars- bladet

26. årgang – Nr. 1 – December 2007

Udgivet af Morsø Frimenighed – www.morsoefrimenighed.dk

Velkommen igen

”Kimer, I klokker! Ja, kimer før dag i det dunkle!” – som barn troede man, at det kimer inde i klokkerne. Men Grundtvig henvender sig til klokkerne, som var de levende væsener, og fordi klokker er flertal, så siger Grundtvig: Kimer, I klokker og ikke kim, I klokker, som vi ville sige.

Det er endnu helt mørkt, for i de københavnske kirker var den første gudstjeneste julemorgen allerede kl. 7, så klokkerne begyndte at kime julen ind allerede kl. 6.30. Der havde ikke været gudstjeneste juleaften – det er først op i 1900-tallet, at det efterhånden blev almindeligt for til sidst at blive julegudstjenesten, der helt har udkonkurreret juledag.

Så julemorgen, når klokkerne begyndte at kime julen ind, skulle Grundtvig af sted til sin og menighedens første julegudstjeneste.

Som vi kender det juleaften, var kirkerummet også dér tidligt om morgenen fyldt med andagtsfuld forventning, lugten af våde frakker og glæden ved at synge ”Kimer, I klokker! Ja kimer før dag i det dunkle. Tindrer I stjerner, som englenes øjne kan funkle”.

På en stjerneklar morgen på vej til kirke, da var det, som så man lige op i den himmelske hærskares mangfoldighed, som evangelisten Lukas fortæller om i sit juleevangelium. Stjernerne er englenes øjne, der funkler. Stjernerne forbinder sig med det evangelium, der lyder ved julegudstjenesten.

Når Grundtvig i salmen ”Kirkeklokke mellem ædle malme” siger, at ”julemorgen var mit himmerig”, så henviser han igen til klokken, der med englestemme meldte,

at det var julemorgen og kimedede den store glæde ind.

Oplevelsen af julemorgen som julens begyndelse og højdepunkt afspejler sig i salmernes billeder: ”Vel mødt under sky på kirkesti, på sne ved midnatstide”, ”På stjer-netæpper lyseblå skal glade vi til kirke gå”, ”godt kan vi nu ved nattetid kende som børn vor fader blid”.

Oftede sad Grundtvig oppe hele julenat, som f.eks. den julenat i 1824, da han nedtrykt og ude af stand til at få sig stemt til, at han om få timer skulle hen i Vor Frelzers Kirke på Christianshavn og holde julegudstjeneste.

Han sad og tumlede med en masse teologiske ord, men de var tørre og påståelige. Der var ingen jul i dem.

Da blev han slået af den tanke, at julen ikke kan tales frem. Julen er et besøg – et besøg af Guds engle, der med solskinklæder på besøger jordens skyggedale. De møder os på kirkestien, og selv om vore boliger er undselige, så beder vi til, at de ikke går vores dør forbi. Vi håber, at de ikke vil bære julen ud, men vil tage til takke med det tørre brød.

For de har før gæstet en hytte, stalden ved Betlehem, hvor de var en del af den mangfoldige himmelske hærskares, som lovpriste Gud og sang ”Ære være Gud i det højeste og på jorden, Guds fred og velbehag til mennesker.

Hver jul kommer de igen og bærer julen ind i vore huse, ind til vore sovende børn, så de drømmer, at de leger jul med englene.

Derfor skal hilsnen til dem lyde: ”Velkommen igen, Guds engle små”. Fordi de igen

bærer julen ind til store og små, kan vi høre julesang på ny, juleklokken får den lifligste klang, og når vi synger, så er det Guds engle, der vandrer op og ned ad nodelinjerne, og da byder vor Herre selv Guds fred, ja, himlens borgeled åbner sig og Guds rige kommer til os.

Sådan ønsker Grundtvig for sig selv og sine og for hele det danske folk. Måtte vi blot se den glæde, da skal vor smerte bortvugges som en barnemoders vé. Lad ikke englene bære julen ud ved at gå vor dør forbi, lad dem bære julen ind hos os, så julesorgen slukkes.

Da sangen var skrevet færdig den julenat, begyndte klokkerne at kime. Ivrig og glad gik Grundtvig til julegudstjeneste, og som en tilhører refererer, så sluttede han sin prædiken med at sige, at han denne nat have fået en ny sang, som han nu ville meddele.

”Og han fremsagde da med glad og mild røst” den julesang, som for mange er blevet mindst lige så kær som de egentlige kirkesalmer, fordi den mere overbevisende end de fleste forkynder som noget nutidigt og virkeligt, at i julen mødes himmel og jord, i julen mødes den himmelske hærskares mangfoldighed og puslinger i vugger og i senge.

Det møde springer ud af julens helt særlige begivenhed, at ”Eder er i dag en Frelser født i Davids by; han er Kristus, Herren!”

Om hans herkomst bekender vi: undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria. Han har altså en himmelsk far og en jordisk mor. På den måde siger vi, at i Kristus mødes Himmel og jord. I ham knyttes forbindelsen mellem Gud og mennesker. Hvad det egentlig vil sige, har vi ikke ord for, derfor bruger vi billeder om det: Kristus er lyset over for mørket, livet over for døden, sandheden over for løgnet, godheden over for ondskaben.

I juleevangeliet møder vi den største spænding, den største modsætning, der kan tænkes: at Gud, som har skabt og styrer alt, viser sig i skikkelse af det mest udsatte og sårbare, som er til: et lille nyfødt barn.

Tanken er ikke kun overraskende, den er provokerende. Lige så provokerende er, at Gud lod sig se i verden, ikke i et kongepalads, men under usle omstændigheder i en stald. Og snart fik han had, kynisme og

ligeGYldighed at mærke, ligesom millioner før og efter ham. Og til sidst erfarede han lidelse, gudsforladthed og død.

Gud blev altså ikke menneske på skrømt, men for alvor. Gud tager del i alt menneskeligt: Gud lader sig føde, fordi mennesker bliver født. Fordi mennesker lider og dør, tager Gud selv del i lidelsen og døden. Men udelukkende for at vi skal få del i Guds liv - vi kalder det også frelse eller opstandelse.

Det, som vi ikke selv kan begribe, men som juleevangeliet griber os med, at Den almægtige Gud lod sig føde i skikkelse af et forsvarsløst spædbarn, rummer en spænding, som også er julesalmernes spænding:

”Verden går i dit ledebånd,
Dig dog svøbte en kvindes hånd,
Du, som har skabt og styrer alt.
Blev dog på skød barnlille kaldt.
O, Gud ske lov.”

I barnet, som blev født i stalden julenat, møder vi på én gang det sårbare og usårligheden: ”Du, som har skabt og styrer alt, blev dog på skød barnlille kaldt!”

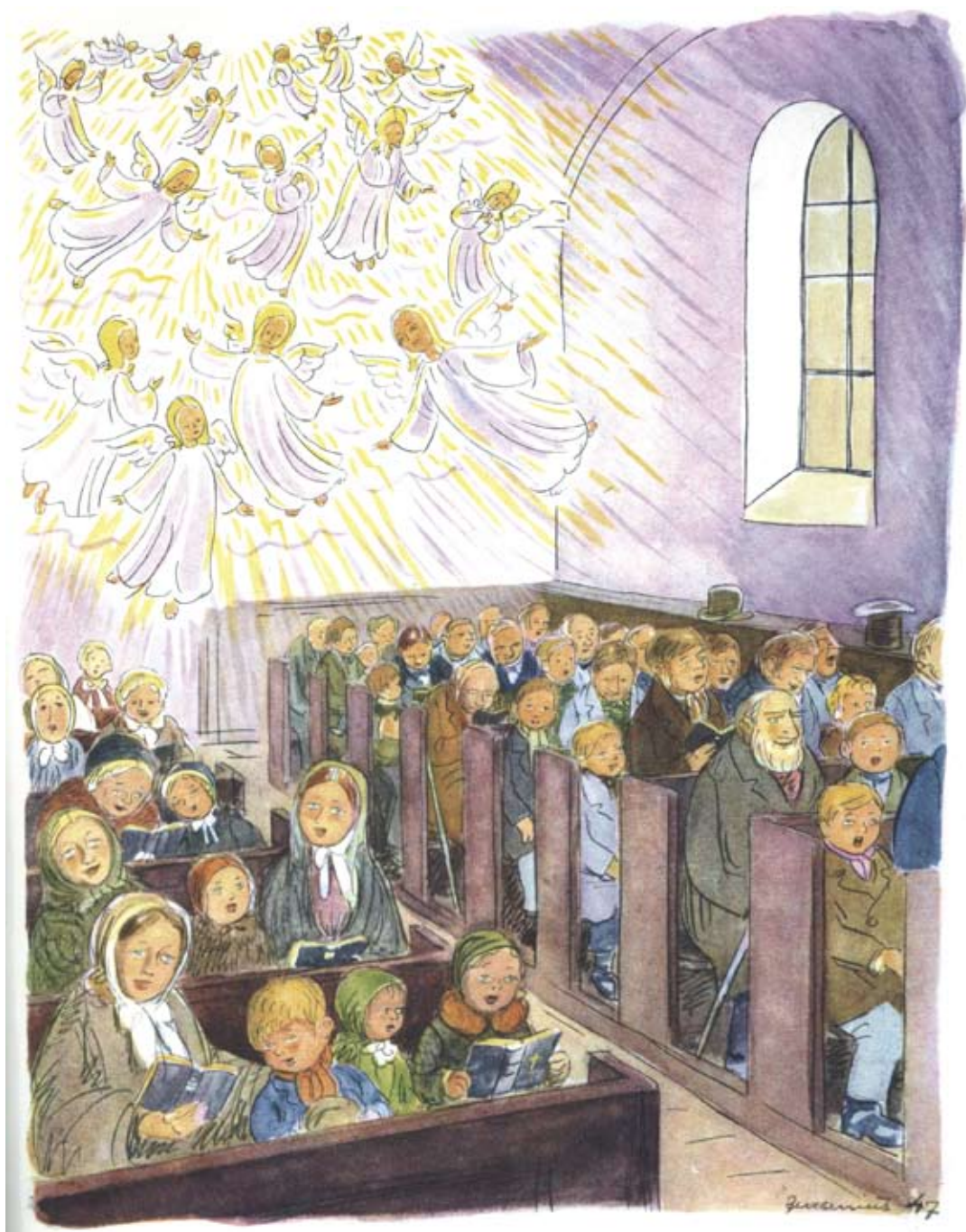
Ved at fødes som vi er blevet født, ved at tale menneskers sprog, ved at være angst som vi og glædes som vi, kommer Gud os i møde. Han er solidarisk med alt svagt og udsat, han vil trøste og barmhjertigt bære med, når vi tynges af sorgen og frygter døden.

For Gud deler selv døden med os, ikke for at blive i døden, men for at tage os med i sin opstandelse, for at tage os med ind i sin kærlighed, som tror alt, udholder alt og aldrig ophører.

Syndernes forladelse er et andet ord for det, som juleevangeliet forkynder som ”en stor glæde, der skal være for hele folket”.

Fordi vi har hørt det, vågner vi mildt i morgengry til en helt ny dag, ja, til en helt fornyet tilværelse, for vor Herre byder selv Guds fred til dem, der higer efter den, og da åbner sig Himlens borgeled, da kommer ret Guds Rige.

Amen

Herluf Jensenius (1888 - 1966): "Da vandre Guds engle op og ned på salmens tonestige"
Tusch og akvarel, 21 x 16,5 cm. – fra julehefte med 6 tegninger til Grundtvigs
"Velkommen igen, Guds engle små". Rasmus Navers Forlag 1947 og 1949.

Jul på Brogård

Novelle af *Ida Jessen*.

Ind under jul satte den gamle kone sig en dag op i sengen og forlangte at få "kassen" til eftersyn. De to drenge gik op på loftet og fandt den på et bord under spærene – en stor trækasse med låg, som man måtte være to om at bære ned. De anbragte den på gulvet inde på hendes værelse og hjalp hende over i stolen. Hun lukkede øjnene et øjeblik, mens hun faldt til ro og bad dem så, da det var sket, om at tage låget af.

Nede i kassen, der var langt tungere end sit indhold, lå julepynten gemt, og det var den, hele hendes opvågnen og engagement skyldtes. For den var hun villig til at sætte sig ud over sin skrøbelighed og sine store begrænsninger, for selv om den gamle med alderen var blevet selvoptaget og forbitret, var der stadig enkelte ting, hun var i stand til at glæde sig over, og til dem hørte Brogårds julestads.

Hun bad drengene om at løfte juletræstæppet og brede det ud på gulvet, så hun kunne forvise sig om, at musene ikke havde været i det. Hun havde selv broderet det med fine, tætte fladsting, da hun var ganske ung og ikke havde fået børn endnu, og nu så hun med sine små øjne ud over alle de glade ting, der lå bredt ud på hendes gulv. Der var den rød- og blåstribede top, væltet om på siden, der trompeten, og der en stjerne. Og der den frygtindgydende julemand, der havde gjort Pauli så bange, at han brast i gråd, da den kom frem under de sidste gaver en jul, da han var ganske lille. Ingen mus. Den gamle gnæggede og ville have tæppet op på skødet, så hun kunne føle hen over de røde kantbånd, over sin fremtid, som hun dengang syede ind i hessian.

Så begyndte drengene at grave i kassen. Den ene efter den anden kom op. Først og fremmest svampen. Den var faktisk nærmest hellig, og det havde intet at sige, at der var brændt hul i den flere steder. Det var en lysdekoration, formet som en rød fluesvamp med plads til otte lys i hatten. Hvis der engang blev rivegilde under bodelingen, ville det blive om svampen, ingen tvivl om det.

Drengene var også blevet ivrige nu og lod sig villigt herse rundt med. "Nej, ikke bukkene", ivrede den gamle. "Vi skal have det skøre. Pas godt på æsken der. Ræk mig den der. Nej, ikke den. Dén."

"Det skøre" var en æske med otte ganske små kugler, som hun havde taget med fra sin egen barndom. De var brunlige og sodet til af næsten et århundredes julelys, men da den gamle kone fik låget af æsken og løftede den første kugle op i sin ståltråd, udstødte hun et suk og faldt i staver. Hun var kommet i tanker om juleslagtingerne.

Pludselig var hun mange år tilbage i tiden. Hun hørte, hvordan der blev slebet knive og fyret op i gruokedlen i de tidlige novembermorgener, da hun var lille. "Nu skal I høre," sagde hun til drengene, der sad på gulvet og ventede på, at hun skulle bede om den næste æske.

Karlen stak grisen, begyndte hun, det kunne hendes far ikke lide, og selv holdt hun sig også inde med fingre i begge ører, indtil de fik bragt en spand dampende blod ind. Den blev siet, der blev rørt gryn i, og så blev den sat til side. Lidt efter kom indvoldene ind. De var egentlig så rene og lækre at se på, og hun ville altid gerne røre ved dem.

Nu skulle der skilles tarme. Uha, uha, hvis man skar hul! Så blev der sat et lille stykke papir over hullet, for at indholdet ikke skulle komme ud. Når tarmene var skilt, holdt pigen "sløret" og "kraven" op til beundring. Og alle i bryggerset beundrede. De pillede fedt af tarmene og lagde det til side. Endetarmen var særlig fed, den var til hendes far, for der blev en særlig god sortpølse af den. Bagefter blev tarmene vendt og "slået", det vil sige drysset med flere hold salt og slået kraftigt med hænderne for at rense dem, der blev bundet for den ene ende, og til sidst blev de lagt i vand med en porrevisk, så de var parat til at fylde med blod næste dag.

Næste dag blev grisen parteret, vedblev hun langsomt. Hun ville ikke springe noget over. Hun sad med lukkede øjne og gennemgik det hele led for led. Hun så ikke, at drengene nede på gulvet i al stilhed var begyndt at pille låget af æskerne og hænge

julepynten på hendes spisestuestole og på sengen. De var tålmodige den dag, drengene, under indflydelse af julen, tilfredse med at sidde ganske stille på deres farmors røde gulvtæppe, mens hun stødende trak vejret og fortalte dem om pølseritualen.

Allerførst blev hovedet rensed for at blive sat over til kogning, og den sjællandske kone, der kom for at hjælpe med slagtingen, sagde hvert år: "Det er vel bedst, vi får Yresvedsken ud, for han har vel ikke rensed Yrerne." Her lo den gamle stille for sig selv.

Flommen og dellesulet blev skåret. Resten af spæksiderne var til saltning, og så tog man fat på pølserne, der skulle koges i syltesuppen. Når pølsemeden var lavet til, - og den skulle være god, "rosiner og fidt, for hvert eneste snit" - her lo hun atter godt ved mindet om nabokonens talemåder - blev den fyldt i tarme. Sortpølsen skulle koges i gruekedlen, og milten skulle koges med, ellers revnede den. "Man skulle skringe, når man puttede pølsen i," sagde den gamle, "og fløjte, mens den kogte." Hendes stemme blev ved. Den talte om finker, medisterpølse og sylte, og om pøsegilderne, der blev holdt på alle gårdene i nabolaget. Men langt om længe blev hun bragt ud af sin drøm ved en hård knyttet hånd på sit lår, og hun åbnede forundret øjnene. Hun havde glemt, hvor hun var.

Hun drejede hovedet og så sig om i værelset, der lidt efter lidt trådte frem for hendes tågede blik. Her var hun jo, på Brogård, i stolen, og de børn, der sad på gulvet, var ikke hende selv, men hendes yngste børnebørn, der allerede var så opløbne og tynde og fregnede og grove i ansigterne, som kun store drenge er det i årene, inden de bliver unge mænd. Kender jeg dem? tænkte hun. Gør jeg virkelig det? Hendes hænder tog om hinanden, som om hun et øjeblik søgte et ståsted, og den tomme æske til "det skøre" gled ned på gulvet.

"Se, farmor," sagde den yngste.

"Ja?"

"Se, hvad vi har lavet."

"Men hvad er det, I har lavet da?" spurgte hun mat af irritation over at være blevet forstyrret.

"Brugnyren, farmor!" råbte drengen. "Den der sidder her, du ved godt." Han bankede sig oven i hovedet med rullende øjne og

skar så ivrige grimasser, at hun endelig begyndte at forstå. Langsomt fik hun øje på pynten, der var hængt op overalt, hvor der var et fremspring, man kunne hæfte en ståltråd i. Kugler, kræmmerhuse, hjerter, kurve. De hang på dørhåndtaget og på sengestolperne og fra tværpinden under det lille bord. Nettene af silkepapir vendte sig i den stærke, opadgående varme, for der var altid meget varmt i den gamles stue. Drengene havde vendt bunden i vejret på hendes stok og anbragt de i en gulvvase og derpå stukket stjernen ned over dupskoen. Hele sidste års lager af lametta prydede standerlampen, med svampen allerøverst.

"Du skal også se dig selv," råbte drengen. "Se, vi har hængt flag på dig." De rejste sig fra virvaret af plyndrede æsker og papemballager, trampede hen over det hele, mens de dansede rundt om hende og sang: "Farmor hun er et juletræ, juletræ, juletræ, farmor hun er et juletræ, - ju-ule-træ!" Deres stemmer skingrede i ørerne. "Og nu skal alle more sig, more sig, more sig, og nu skal alle more sig - mo-re sig."

De små bæster, tænkte hun. Kan de ikke engang synge en rigtig julesalme? Hun kiggede anstrengt skelende ned ad sig selv og fik øje på noget rødt. Så lukkede hun øjnene, og lidt efter hørte drengenes sang op. De kredsede om hende, så på deres værk i stolen.

"Hun kan godt lide det," sagde den store. "Se, hun smiler."

Fra Ida Jessens novellesamling "En mand kom til byen", Gyldendal 2007.

"I den blå time"

Julekoncert i Ansgarskirken søndag d. 9. december kl. 19.30

med Marianne Mortensen og Michael Vesterskov

Arrangeret af Morsø Teaterkreds

Marianne Mortensen og Michael Vesterskov har musikalske rødder i henholdsvis rockens og visens verden.

Nye og gamle sange kædes sammen med digte – alle fortolkes med stor kærlighed til teksten, tonerne – og til julen.

Sangene er overvejende julesange af bl.a. Bent Fabricius Bjerre, John Lennon, Erwin Berlin, Alberte, Marianne Mortensen og Michael Vesterskov selv, som akkompagneres af Simon T. Rosengren, klaver og harmonika og Anders Banke, klarinet, basklarinet og melodika.

Billetspris for Morsø Frimenigheds medlemmer: 100 kr. (normalpris: 125 kr.)

Vi synger julen ind

- tirsdag d. 18. december kl. 19.00

Sammen med Øster Jølby Friskoles Kor under ledelse af Anne Mette Jepsen og Peter Andersen synger vi nogle af de salmer, der hører julen til, men som vi ikke synger så ofte.

Koret indleder aftenen med en lille selvstændig korafdeling, men ellers er det meningen, at det skal være en fællessangsaften.

Ved orgelet: Karen Vestergaard.

Juleafslutning

Freitag d. 21. december

Kl. 8.30: Øster Jølby Friskole

Kl. 9.30: Øster Jølby Skole

Kl. 10.30: Galtrup Efterskole

Helligtrekonger

- søndag d. 6. januar

Galtrup Efterskole, Morslands Danske Samfund og Morsø Frimenighed indbyder til helligtrekongersmøde søndag d. 6. januar:

Kl. 19: Gudstjeneste i Ansgarskirken v. sognepræst *Kaj Mogensen*, Svankjær.

Kl. 20: Kaffe i konfirmandstuen - derefter fortæller Kaj Morgensen om forfatterinden *Astrid Lindgren*.

Møder i præstegården

Ons. 12/12: Adventsmøde - *Kirsten D. Overgaard*, Øster Jølby: "En andelsbonde i det 20. årh." En fortælling om de ideer og personer, der var tovholdere i en landbokultur, som nu er under forandring.

Alt for at fastholde sammenhængen mellem det, vi er kommet af og har at leve op til.

Tirs. 19/2: Sognepræst *Troels Laursen*, Ullits, og tidl. skoleinspektør *Samuel Frederiksen*, Hvalpsund: "Et Jeppe og Johannes-show" - en musikalsk rejse med sange og oplæsning og fortællinger og billeder om de to jyske tenorer *Jeppe Aakjær* og *Johannes V. Jensen*.

Tors. 27/3: Valgmenighedspræst *Kurt V. Andersen*, Bøvling: "Glæden ved det foreløbige" - om *Tage Skou-Hansens* roman "Den hårde Frugt".

Møderne begynder kl. 19.30.

Der serveres kaffe og te til medbragt brød.

Studiekreds:

Filmen – nutidens kunstart

v. Erik Overgaard

Vi mødes i konfirmandstuen kl. 19. Efter en kort indledning ser vi filmen på stort lærred og med god lyd.

Efter filmen drøfter vi det billede af mennesker og begivenheder, vi har fået indblik i.

Medbring selv kop og brød, så laver vi kaffe og te.

Ons. 16/1: **"Heftig og begejstret"** (norsk) - I den lille nordnorske fiskerby finder man Berlevåg Mannskor, der på alle tider af året stiller op ved havet og synger - i sol, sne, regn og blæst. Vi følger mændene i løbet af et år, både privat og som en del af koret, der sammen tager på en tur til Murmansk.

Ons. 6/2: **"Der Untergang"** (tysk) - Filmen handler om *Det tredje riges undergang*. Handlingen er samlet om 12 dage fra Hitlers fødselsdag den 20. april 1945 til Berlins kapitulation til Den Røde Hær d. 2. maj. Fortællingen følger to hovedlinjer. Den ene foregår nede i førerbunkeren. Den anden linje i historien fortæller om situationen på gadeplan i Berlin, mens forsvaret og civilisationen bryder sammen.

Ons. 27/2: **"De Andres Liv"** (tysk) - Østberlin, november 1984. Fem år før murens fald holder regeringen DDRs befolkning i et jerngreb med kontrol og overvågning. Den parti-loyale Stasi-agent Wiesler får til opgave at overvåge en frittænkende forfatter og hans kæreste.

Men under overvågningen fascineres han mod forventning af den frihed, han får indblik i, og et meget farligt spil begynder at tage form.

Morsø Kirkehøjskole

Forårssemesteret begynder **onsdag d. 9. januar kl. 10** på Nykøbing Kirkecenter.

Deltagerbetaling: 125 kr. pr. semester.

Folder med forårets program fås på kirkehøjskolen fra første mødedag eller hos undertegnede.

Rejse til Berlin

Man. 21. - lør. 26. april 2008

Rejsen foregår med bus, som vi har til rådighed til udflugter i Berlin. Der er dansk rejseleder på hele turen.

Vores rejsearrangør er Thy Rejser/Tiger Rejser. For at turen kan gennemføres, skal vi være minimum 25 deltagere.

Pris pr. person ved indkvartering på dobbeltværelse: **v. 25 deltagere: 5045 kr., v. 35 deltagere: ca. 4495 kr. Enkeltværelsestil-læg: 1375 kr.** Entréer og evt. koncertbilletter er ikke indregnet i prisen.

Prisen skal ses i sammenhæng med, at rejsen varer **6 dage**, at opholdet er med **halvpension** fra første dags aften til sidste dags morgen. Endvidere har vi valgt et **godt og centralt beliggende hotel**.

Program og tilmeldingsblanket er lagt frem i våbenhuset eller kan fås hos os.

Tilmeldingsblanket og 500 kr. i depositum afleveres **senest fredag 11/1 2008**.

Kirsten og Erik Overgaard
tlf. 97 74 10 14

Dåb og begravelse

Døbte

- 4/11: **Katrine Juhl Lauridsen**
d. af Anne og Michael Juhl Lauridsen, Sejerslev
- 18/11: **Sofie Laustsen**
d. af Tine Jensen og Jakob Laustsen, Odense

Begravede

- 8/10: **Tove Nielsen**, Galtrup, 47 år
- 11/10: **Rigmor Søndergaard**, Øster Jølby, 99 år
- 12/10: **Henry Boll**, Tødsø, 92 år
- 27/10: **Kristian Brandt Kristensen**, Nykøbing M., 85 år
- 1/11: **Søren Thomsen Dissing**, Erslev, 79 år
- 2/11: **Arne Jensen**, Øster Jølby, 86 år

Adresseændring

Kassereren får ikke automatisk besked, når medlemmer skifter adresse.

Husk derfor venligst at melde adresseændring til:

Morsø Frimenighed,
Annettesvej 4, Solbjerg,
7950 Erslev

Menighedsrådet:

Flemming Krog, formand, Karetmagervej 17, Vodstrup, 7900 Nykøbing M.

E-mail: fl.krog@mail.dk

Egon Vestergaard, næstformand, Lyngvænget 69, Glyngøre

Poul K. Heide, kirkeværge, Solbjergkær 11, Solbjerg, 7950 Erslev

Elly Bobbjerg, Engen 2, Ø. Jølby, 7950 Erslev

Gunnar J. Bæk, Engen 11, Ø. Jølby, 7950 Erslev

Elin H. Krarup, Annettesvej 4, Solbjerg, 7950 Erslev

Hanne Nørgaard, Næssundvej 341, Hvidbjerg, 7960 Karby

Kristian H. Ringgaard, Lillerisvej 13, Fredsø, 7900 Nykøbing M.

Maybritt Aacmann, Kr. Koldsvej 11, Øster Jølby, 7950 Erslev

Tlf. 97 72 43 87

Tlf. 97 73 16 96

Tlf. 97 74 12 01

Tlf. 97 74 00 38

Tlf. 97 74 16 09

Tlf. 97 74 14 16

Tlf. 97 76 22 22

Tlf. 97 76 10 29

Tlf. 97 74 17 52

Præst: Erik S. Overgaard, Præstbrovej 347, Ø. Jølby, 7950 Erslev

E-mail: erik@keovergaard.dk

Tlf. 97 74 10 14

Kasserer/

forretningsfører: Elin og Svend Krarup, Annettesvej 4, 7950 Erslev

Tlf. 97 74 14 16

Organist: Karen Vestergaard, Lyngvænget 69, Glyngøre, 7870 Roslev

Tlf. 97 73 16 96

Kirkesangere: Jens Borg, Kæret 5, Ø. Jølby, 7950 Erslev

Tlf. 97 74 10 38

Hans Jørgen Jakobsen, Skolebakken 64, Sundby, 7950 Erslev

Tlf. 97 74 60 12

Graver/ Brian A. Hedegaard, Præstbrovej 176, 7950 Erslev.

Tlf. 97 74 16 95

kirketjener: Peter Madsen, Præstbrovej 325, Ø. Jølby, 7950 Erslev

Tlf. 97 74 13 36

Ansgarshjemmet: Ansgarparken, Ø. Jølby, 7950 Erslev

Tlf. 99 70 65 15

Gudstjenestetider

Søndag	2. december	kl. 10	<i>1. søn. i Advent. Otto Lindum: trompet. Kirkebil</i>
Søndag	9. december	kl. 10	
Søndag	16. december	kl. 10	
Søndag	23. december	ingen	
Mandag	24. december	kl. 14.30	<i>Juleaften</i>
		kl. 16	
Tirsdag	25. december	kl. 10	<i>Juledag</i>
Onsdag	26. december	kl. 10	<i>2. juledag</i>
Søndag	30. december	ingen	
Tirsdag	1. januar	kl. 16	<i>Nytårsdag. Kirkebil</i>
Søndag	6. januar	kl. 19	<i>Helligtrekongersmøde</i>
Søndag	13. januar	kl. 10	
Søndag	20. januar	kl. 10	
Søndag	27. januar	kl. 19.30	
Søndag	3. februar	kl. 10	<i>Kirkebil</i>
Søndag	10. februar	kl. 10	
Søndag	17. februar	kl. 10	
Søndag	24. februar	kl. 19.30	

Gudstjeneste på Ansgarshjemmet:
2. tirsdag i hver måned kl. 14.

Kirkebil bestilles på tlf. 97 72 47 11.
Kundenr. **7111** skal oplyses.